

Till Västerås tingsrätt

VÄSTERÅS TINGSRÄTT

Ink - 1. SEP. 1997

Ang tingsrättens mål T 1113/96 5
Lars Gombrii / J. Lars Cornell

I egenskap av ombud för Gombrii ber jag härmed att få inkomma med särskilt yrkande och bevisuppgift.

Cornell yrkar skadestånd av Gombrii på de grunderna - sådana de antecknats i tingsrättens protokoll 970307 sid 2 första stycket - att Gombrii dels någon gång i april 1990 och dels i november 1990 lämnat felaktiga besked om möjligheten att få Alicja Cornells egendom satt under särskild förvaltning jämlikt 9 kap 8 § äktenskapsbalken. Cornell har låtit sig nöja med beskeden och inte lämnat något uppdrag åt Gombrii att inge ansökan till tingsrätten. Som grund anges vidare att det ålegat Gombrii såväl vid tillfället i april som i november 1990 att upprätta en sådan ansökan. Slutligen anförs vid förberedelsen att det vid första tillfället i april 1990 hade ålegat Gombrii att i samband därmed inge en ansökan om äktenskapsskillnad.

Gombrii invänder mot påståendena för det första att hans bedömning var riktig såväl i april som i november 1990 att det inte gick att få någon Alicja Cornells egendom satt under särskild förvaltning.

Han bestrider vidare att det skulle ha ålegat honom som advokat att upprätta och inge sådan ansökan vid de båda tillfällena, dels när han inte åtagit sig något uppdrag därom och dels när han bedömt det hela som utsiktslöst. Det har ej heller ålegat Gombrii att i samband med sammanträdet i april omedelbart inge ansökan om äktenskapsskillnad och han har ej heller mottagit något sådant uppdrag.

Det aktuella målet är - om det skall företagas i hela sin vidd - utomordentligt omfattande eftersom det skulle kräva att man s a s i sak finge gå igenom och bedöma hela det förlikta klandermalet T 1044/91.

Frågan om någon skadestandsgrund över huvud taget föreligger är emellertid av lätt avskildbar beskaffenhet och processuellt lätt hanterbar. Det gäller ytterst frågan om för det första innebörden av 9 kap 8 § äktenskapsbalken och om Gombrii har felbedömt stadgandet samt om det i så fall har skett av försumlighet. Situationen i målet motsvarar väl den situation som föreskrivs för mellandom i 17 kap 5 § 2 st rättegångsbalken. Gombrii yrkar därför att frågan huruvida han har gjort sig skyldig till skadestandsgrundande försumlighet prövas genom mellandom.

Som bevisning åberopar Gombrii följande:

1. Förhör under sanningsförsäkran med sig själv.
Gombrii skall höras angående vad som förevarit vid hans sammanträden och diskussioner med Cornell i april och november 1990 till styrkande av att han ej lämnat felaktiga bedömningar om rättsläget och att han icke varit försumlig.
2. Som skriftlig bevisning åberopas bouppteckning 910701 förrättad av advokaten Hans Greijer innefattande uppteckning av makarna Cornells tillgångar och skulder.
Med bouppteckningen avses styrka att någon särskild förvaltning icke behövts för att skydda Cornells rätt vid bodelningen.

3. Protokoll 920512 från muntlig förberedelse i klanderområdet T 1044/91.
Med bevisningen avses visa att Cornell vid en ansökan om särskild förvaltning icke kunnat styrka att han haft rätt till sådan förvaltning.
Med bevisningen avses styrka att Gombriis bedömningar i april och november 1990 varit riktiga och att Gombrii ej varit försumlig.

De båda skriftliga bevisen finns tillgängliga i klanderområdet T 1044/91 vilken akt tillagts det nu aktuella målet enligt besked från rätten vid förberedelsen 970307, se protokollet sid 4 femte stycket.

För den händelse tingsrätten skulle vara av annan uppfattning angående mellandom hemställer jag om möjlighet att få komplettera med bevisningen när det gäller påstådd skada.

Karlstad 1997-08-29

Svante Linderberg